

- 5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
- czy rozporządzenie Dublin III znajduje zastosowanie w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz wniosek o wtórne przejście został złożony dopiero po dniu 1 stycznia 2014 r., a wnioskodawca uprzednio (w lutym 2013 r.) uzyskał już ochronę uzupełniającą w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?
  - czy z uregulowań dublińskich można wyprowadzić – dorozumiane – przejście odpowiedzialności na państwo członkowskie ubiegające się o wtórne przejście wnioskodawcy, w razie gdy odpowiedzialne państwo członkowskie, do którego skierowano zgłoszony we właściwym terminie wniosek, odmówiło wtórnego przejścia na podstawie przepisów dublińskich, a zamiast tego powołało się na między państwowe porozumienie o readmisji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 30 maja 2017 r. – Nisreen Sharqawi i in./Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-319/17)

(2017/C 309/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, ustawowo reprezentowany przez matkę Nisreen Sharqawi, Hosam Fattayrji, ustawowo reprezentowany przez matkę Nisreen Sharqawi

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym – w ramach transpozycji zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE upoważnienia rozszerzonego w porównaniu do poprzedzającego uregulowania – wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawcy w innym państwie członkowskim przyznano ochronę uzupełniającą, w zakresie, w jakim uregulowanie krajowe z uwagi na brak krajowego uregulowania przejściowego znajduje zastosowanie także do wniosków złożonych przed dniem 20 lipca 2015 r.?

Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE zezwala państwom członkowskim w szczególności na transpozycję rozszerzonego upoważnienia z art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ze skutkiem wstecznym, w następstwie czego niedopuszczalne są także wnioski o udzielenie azylu złożone przed krajową transpozycją tego rozszerzonego upoważnienia, które jednak w momencie transpozycji nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte?

- 2) Czy art. 33 dyrektywy 2013/32/UE przyznaje państwom członkowskim prawo wyboru w kwestii odrzucenia wniosku o udzielenie azylu z uwagi na niedopuszczalność ze względu na istnienie odmiennej odpowiedzialności międzynarodowej (rozporządzenie Dublin) lub ze względu na przepis art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy prawo Unii stoi na przeszkodzie odrzuceniu przez państwo członkowskie w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na udzielenie ochrony uzupełniającej w innym państwie członkowskim, jeżeli
- wnioskodawca ubiega się o wzmocnienie ochrony uzupełniającej udzielonej mu w innym państwie członkowskim (nadanie statusu uchodźcy), a procedura azylowa w tym innym państwie członkowskim była i nadal jest obciążona systemowymi wadami, lub

- b) konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe beneficjentów ochrony uzupełniającej w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony uzupełniającej
- naruszają art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC albo
  - nie spełniają wymogów art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, chociaż jeszcze nie naruszają art. 4 karty prawa podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lit. b): czy dotyczy to także sytuacji, w której beneficjenci ochrony uzupełniającej nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże w tym zakresie nie są traktowani inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
- a) czy rozporządzenie Dublin III znajduje zastosowanie w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz wniosek o wtórne przejęcie został złożony dopiero po dniu 1 stycznia 2014 r., a wnioskodawca uprzednio (w lutym 2013 r.) uzyskał już ochronę uzupełniającą w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?
  - b) czy z uregulowań dublińskich można wyprowadzić – dorozumiane – przejście odpowiedzialności na państwo członkowskie ubiegające się o wtórne przejęcie wnioskodawcy, w razie gdy odpowiedzialne państwo członkowskie, do którego skierowano zgłoszony we właściwym terminie wniosek, odmówiło wtórnego przejęcia na podstawie przepisów dublińskich, a zamiast tego powołało się na między państwowe porozumienie o readmisji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Włochy) w dniu 31 maja 2017 r. – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i in./Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Sprawa C-328/17)

(2017/C 309/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Strona pozwana: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy nr 89/665/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane ⁽¹⁾, sprzeciwiają się przepisom krajowym przyznającym możliwość zaskarżenia czynności przetargowych wyłącznie przedsiębiorcom, którzy złożyli wniosek o dopuszczenie do udziału w przetargu, także wówczas gdy w skardze zakwestionowano same podstawy procedury przetargowej, w zakresie w jakim przepisy przetargowe powodują, że nieuzyskanie zamówienia jest wysoce prawdopodobne?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).